

[Socialministeren]

frihed for kommunerne med hensyn til indtægtsbestemt nedsættelse af forældrebetalingen. Samtidig vil det være min hensigt at foreslå en udvidelse af forsøgsbestemmelsen i bistandslovens § 138 b, så den i princippet omfatter enhver forsøgsordning, der sigter mod at nedbringe ventelisterne til dagtilbud for børn.

Men jeg vil gerne understrege, at der ikke vil blive givet grønt lys for ordninger, der betyder, at forældre får betaling for alene at passe egne børn. Den ordning, vi skal tage stilling til her i dag, den såkaldte Søllerødordning, er et resultat af en situation i en kommune med lange ventelister og med vanskeligheder med at finde nye dagplejemødre.

Som sagt vil jeg inden længe vende tilbage med initiativer på disse områder. Men da en af de regler, jeg har haft under overvejelse, nu er nået frem til Folketingets bord som et selvstændigt lovforslag, har jeg ikke noget at indvende imod, at dette lovforslag gennemføres isoleret her og nu.

Jytte Andersen (S):

Formålet med forslaget er, som socialministeren nævnte det lige før, at afhjælpe ventelisterne og skaffe flere kvalificerede dagplejere til veje.

I Socialdemokratiet har vi meget store betænkeligheder ved dette forslag. Vi har principielle betænkeligheder, vi har økonomiske betænkeligheder, og vi har praktiske betænkeligheder.

De principielle går ud på, at her åbnes der op for forældrebetaling. Der åbnes op for, at det offentlige skal yde forældre løn for at passe deres eget barn. Vi har også nogle principielle betænkeligheder ved den rollesammenblanding, der vil ske ved et sådant forsøg med, at en dagplejer får løn for at passe sit eget barn. Dagplejen er et professionelt erhverv, og spørgsmålet er, om man kan blande en privat rolle, man har som mor eller far, sammen med et professionelt erhverv. Det er der store principielle problemer i og betænkeligheder ved.

De økonomiske betænkeligheder, vi har ved det, går ud på, at vi ikke tror meget på, at dette forslag vil hjælpe nævneværdigt på ventelisterne. Og når vi ikke tror på det, er det, fordi der på et tidligere tidspunkt har været foretaget nogle beregninger, som gik ud på, at hvis bare 15 pct. af samtlige dagplejere, der passer deres

egne børn i dag, uden at det offentlige giver dem løn for det, kommer, om jeg så må sige, frem med et berettiget krav, så vil det svare til en udgift på 78 mio. kr., uden at der i øvrigt er blevet færre børn på ventelisterne.

Den tredje betænkelighed, vi har, er det praktiske. Vi er nervøse for, at et forslag af denne type vil lægge et kolossalt pres på arbejdsløse kvinder, på kvinder, der er på bistandshjælp og måske har børnepasningsproblemer: Jamen du kan jo passe dit eget barn hjemme og så have et par stykker ved siden af.

Derudover er der nogle praktiske problemer i forbindelse med skattereglerne, idet man som dagplejer har et skattefrit tillæg, som skal dække slitage på indbo. Skal man også have sådan noget, når ens eget barn slider på sofaen og på lænestolene?

Det er vores betænkeligheder, og de gør, at vi ikke på det foreliggende grundlag kan støtte lovforslaget. Vi ser meget frem til, at socialministeren kommer med det bebudede bredere grundlag at diskutere en nedbringelse af ventelisterne på. Vi har også den opfattelse, at dagplejen som institution skal indgå som et kvalificeret og vigtigt element i løsningen af venteliste-problemet, ligesom vi i forbindelse med den børnepolitiske redegørelse signalerede, at vi er parat til at finde nogle nye modeller, sådan at vi kan få gnavet af på ventelisterne med 30.000 børn.

Altså på det her grundlag er det en afvisning af lovforslaget, men en forhåbning om, at den diskussion, vi skal have på et senere tidspunkt, foranlediget af socialministeren, vil give nogle muligheder for at få fjernet ventelisterne, som er et af de største problemer, børneforældre har.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Fru Jytte Andersen taler om at passe egne børn. Hvis nu jeg var mor og havde en lille en på 2 år og godt kunne tænke mig at have 2-3 børn mere, var jeg så kvalificeret til at passe dem? Så måtte jeg ikke få løn for pasning af mit eget barn. Hvis jeg nu afleverede mit eget barn hos en anden dagplejemor om morgenen, så fik jeg det betalt, og så kunne jeg tage et ekstra barn ind.

Det er jo sådan i mange situationer, at alt kan lade sig gøre, når bare det ikke sker inden for